

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

021.62

Hely

07

Idő

"1914"

Személy

Helyszám

2. st. fők

Szerző

Cím Könyv-zárlat.

Forrás:

Esti újság

Bp.

(Hely)

1914 1/18

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Könyv-zárlat.

Ezuttal nem a Tartozik és Követel könyveinek zárlatáról van szó (bár ezt is mostanában végzik, sajna, sok helyen oly eredménnyel, hogy sirnak bele), hanem valóságos könyvek valóságos zárlatáról. A székesfőváros Deák Ferenc fiók-könyvtárában mától fogva két hétre meg kellett szüntetni a kölcsönző jegyek kiadását, mert mint a ma közzétett jelentésben olvassuk, a *kiszolgálószemélyzet nem képes a jelentkezőket kielégíteni.*

Isten látja lelkünket; nem örülünk ennek a hírnek. Sokkal jobban szeretnénk egy olyan hírt közölni, hogy Budapesten bezártak egy könyvkereskedést, mert a *kiszolgálószemélyzet nem képes a jelentkezőket kielégíteni.*

A könyvet ugyanis Magyarországon legtöbbszörre kölcsönzik, ritkán olvassák, de sohasem veszik, — ha nem *muszáj*. Az iskolabajáró gyermek számára muszáj könyvet venni, meg a részletfizetéses vállalatok rendszerint zseniális ügynökeinek rábeszélésére is muszáj könyvet venni, — de ezen túl azután már nem vesz könyvet senki. Az emberi természet olyan, hogy a mit *kéngtelenek* vagyunk megfenni, attól már undorodunk is. Azokat pedig, a kik az emberi természetnek ezt az alapvonását lesvéve mégis *szeretnének* könyvet

venni, visszatartja ettől az a tudat, hogy a legtöbb emberre nézve valóságos *kabala* az, hogy: kölcsönvett könyvet visszaadni nem szabad! Akárhány embernek szép könyvtára van — kölcsönvett könyvekből.

A Deák Ferenc-könyvtár nagy kölcsönforgalma — félünk tőle — nem a nagy kultúra-szomjrról tesz bizonyosságot, hanem sokkal szomorubb dologról. A kölcsönzők között nagyon sokan vannak, a kik föltötte fájlalják, hogy *ráérnek olvasni*, mert ez rájuk nézve a legnagyobb csapások egyike. Ki ér rá ma könyvet olvasni? A kinek nagyon jól megy a dolga, és a kinek nagyon rosszul megy a dolga. Mi többiek, a kik e két kategória között vagyunk, reggeltől-estig huzzuk az igát és örülünk, ha a reggeli közben vagy a vacsora után pár percre beletekinthetünk az ujságunkba. Könyvet olvasni pár percig nem lehet. A míg beleringatjuk magunkat a könyv hangulatába, a míg koncentrálnak eszméinket, hogy követni tudjuk az író gondolatait, — szóval: a míg belefoghatunk az élvezetes és hasznos olvasásba: már csak erre a bevezetésre is több idő kell, mint a mennyivel mindennapi inunkánk közben rendelkezhetünk. Oly sok a dolgunk, s oly rövid a nap. Még a családunknak, a gyermekeink nevelésének is ritkán tudunk szakítani egy félórát, — hát még a könyveknek!

Arra a példára, hogy „ha a paraszt tyukot eszik, vagy a paraszt beteg, vagy a tyuk“, bizvást elmondhatjuk, hogy a hol egy köz-könyvtár telve van közönséggel, ott bizonyára — fűtenek. (Nyáron mind üresek a könyvtárak!) És a hol nagyon sokan kölcsönöznek könyvet, hogy olvassanak, ott nagyon sok a munkanélküli.

A Deák Ferenc-könyvtárnak ma kihirdetett könyv-zárlata nem örvendetes dolog, hanem egy súlyos társadalmi betegségnek a szimptomája.